

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Свята Княгиня
Юліянія Ольшанська**

**Holy Knyahynia
Juliana Ol'shans'ka**

**La Knyahynia (Princesse)
Sainte Julienne
Ol'shans'ka**

Fr. Ihor Kutash - o. Irop Куташ
kutash@unicorne.org

«З волі Творця Неба й землі Юліянія живе на всі віки» (з напису на її Раці на замовлення Святителя Митрополита Петра Могили)

На 11-го жовтня за григоріанським календарем (цебто 28-го вересня за юліанським) ми святкуємо Собор Святих Отців Києво-Печерської Лаври, яких Моцці спочивають у Близніх Печерах (Св. Антонія). Їх 70 осіб. А 71-ша особа, якої Моцці спочивають у Печерах – молода дівчина, Княгиня Юліянія (популярна форма цього імені – Уляна) Ольшанська, що відійшла від цього земного життя у віці 16 літ.

Св. Юліянія – одна з юних Святих, пам'ять про яких пригадує нам, що не завжди потрібно, щоб молоді люди набували чесноту від досвіду – спочатку переважно солодких і приманливих, а потім часто гірких - наслідків бунтарства та захоплення чуттєвими насолодами та ласощами. Є поміж ними ті, що здобувають її рішучою поставою іти по шляху любові, як учить наш Господь і Його Святі, як словами так і їхнім способом життя. А якщо вони могли так чинити то чому б і нам не *намагатися* також так жити?

Про життя і смерть Юліянії мало знаємо. Знаємо те, що вона жила в першій половині 16-го століття а впокоїлась у Бозі у віці 16 літ, будучи, як видно, прикладом Християнських чеснот. Її батько був Юрій Дубровицький (деякі пишуть «Домбровицький»). Як показує це прізвище, він був володарем земель навколо міста Дубровиці, в нинішній Рівненській області на Волині в західній Україні.

Є й інше прізвище родини Дубровицьких: Ольшанські. Часом пишуть «Гольшанські» бо ж кажуть, що цей княжий рід заснував чоловік на ім'я «Гольша». І переважно знаємо Святу Княгині з цим же прізвищем: Св. Юліянія Ольшанська. Буває не раз помилка в англійському перекладі, коли цю назву передають начебто вона - ознака географічна («of Olshansk») а не просто прізвищем княжої родини. До того ж, не треба Святу мішати з іншою Юліянією Ольшанською, що жила близько сто років раніше (1375-1448), і була дочкою Івана Ольшанського та третьою дружиною Литовського Князя Вітовта.

Батько Св. Юліянії, Юрій Дубровицький, був меценатом Києво-Печерської Лаври і визначався в боротьби з татарськими наїзниками. Коли його дочка Юліянія померла в юному віці 16 літ, то він похоронив її тіло на цвинтарі біля Успенського Собору Лаври.

Десь на початку 17-го століття, коли Архимандритом Лаври був о. Єлесеї Плетенецький, копали гріб для іншої молодої дівчини і натрапили на домовину Юліянії. На ній була срібна дошка з написом «Юліянія, княжна Ольшанська, дочка Князя Юрія Ольшанського, яка упокоїлась дівцею, 16 літ після свого народження». Коли відкрили домовину Юліянія в ній лежала неначе б то заснула. Все було так як було при Похороні багато років перед тим. Домовину зразу перенесли в Храм без особливих Відправ.

Коли Св. Петро Могила був Архимандритом Лаври декілька років після перенесення Мощів Св. Юліянії, вона провідала його в сні і запитала чому так легковажно відносяться до її Мощів. У відповідь Архимандрит звелів зробити Раку для неї з новим написом: «З волі Творця Неба й землі Юліянія живе на всі віки, як покровителька і сильна заступниця в Небі. Тут - кості... лік на всі страждання... Ти прикращаєш Рай, Юліяніє, як цвіт прекрасний...».

У 1718 р. вогонь знищив частину її Мощів. Решта положили в Раку в Близькі Печери Св. Антонія у Лаврі. Частину також тримають у Свято-Микольському Соборі в Дубровиці в Рівненській області на Волині, де проживала Св. Юліянія. (Тут подаємо Ікону, в якій Св. Юліянія - друга особа з лівої сторони).

Її пам'ять також особливо святкуємо на 6/19 липня у день Відкриття її Мощів, як також на день Собору Сімох Святих Волинських 10/23 жовтня. Нехай ця вічно молода Свята допомагає нам іти по дорозі святості через відданість нашому Спасителю, Який увійшов у час і простір як Людина, щоб привести нас у Своє Царство, де час завершений вічністю. Амінь.

Holy Knyahynia Juliana Ol'shans'ka

“By the will of the Creator of Heaven and earth Juliana lives forever” (from the inscription on her Reliquary ordered by St. Peter Mohyla)

On October 11 on the Gregorian calendar (which is September 28 on the Julian), we celebrate the Synaxis of the Venerable Fathers of the Kyivan Monastery of the Caves, whose Relics are in the Near Caves (of St. Anthony). There are 70 of them. The 71st

La Knyahynia (Princesse) Sainte Julienne Ol'shans'ka

« Par la volonté du Créateur des cieux et de la terre, Julienne vit éternellement. » (provenant de l'inscription du reliquaire commandé par saint Pierre Mohyla)

Le 11 octobre selon le calendrier grégorien (le 28 septembre selon le calendrier julien), nous célébrons la Synaxe des pères vénérables du Monastère des grottes de Kyiv, dont les Reliques se retrouvent Grottes proches (de Saint-Antoine). On y a dénombre

person whose Relics repose in these Caves is a young girl, the Knyahynia (Princess) St. Juliana (a popular form of the name among Ukrainians is "Ulyana") Ol'shans'ka who departed earthly life at the age of 16.

St. Juliana is one of the youthful Saints, whose memory may help us to recall that it is not always necessary for young people to acquire virtue by experiencing the – usually, at first, pleasant and enticing, and then often bitter – fruits of rebelliousness and exploration of sensual pleasures and delights. Some obtain it by a determined stand upon the way of love taught by our Lord and His Holy Ones- in their words and manner of living. And if *they* could do this, then why ought we not *strive* to do so as well?

Little is known about Juliana's life and death except that she lived in the first half of the 16th century and reposed in the Lord at the age of 16 years, having evidently been a model of Christian virtue. Her father was George (Yuriy) Dubrovyts'kyy (some sources say "Dombrovyts'kyy"). As the surname indicates, he was a ruler of the land around the city of Dubrovytsia, today part of the oblast of Rivne in Volyn', western Ukraine.

There is another surname used by the Dubrovyts'kyy family. It is Ol'shans'kyy, sometimes rendered as "Hol'shans'kyy", as this princely family was said to have been founded by a man named "Hol'sha". It is generally by that name that the Holy Princess is known: St. Juliana Ol'shanska. A common error, when rendering this surname in English, is to write "of Ol'shansk", as though the name derived from a geographic location rather than a noble family. St. Juliana is also not to be confused with an earlier Juliana Olshanska (1375-1448), daughter of Ivan Olshanski, and third wife of the Lithuanian King Vytautas.

St. Juliana's father, George Dubrovyts'kyy, was a benefactor of the Kyivan Monastery (Lavra) of the Caves and distinguished himself in the struggle against Tatar invaders. When Juliana, his daughter, died at the tender age of 16, her body was buried in the cemetery beside the Dormition

70 Pères. La 71ème personne dont l'on retrouve les Reliques à cet endroit sont celles d'une jeune fille, la Knyahynia (princesse) sainte Julienne (l'une des formes populaires de ce nom chez les Ukrainiens est « Ulyana ») Ol'shans'ka dont la vie terrestre pris fin à l'âge de 16 ans.

Sainte Julienne est l'une des jeunes Saintes dont le souvenir peut nous aider à nous rappeler qu'il n'est pas toujours nécessaire pour les jeunes, dans l'acquisition des vertus, d'expérimenter – le plus souvent, dans un premier temps, de façon agréable et attrayante, et puis, ensuite, de façon souvent amère – les fruits de la rébellion ainsi que les plaisirs et les délices sensuels. Certains jeunes peuvent obtenir ces vertus en maintenant une position ferme et déterminée similaire à celle démontrée par la voie de l'amour telle qu'enseignée par les paroles et la manière de vivre de notre Seigneur et de Ses Saints. Et si cela était possible, pourquoi alors ne devrions-nous pas faire de même?

On connaît peu de choses de la vie de Julienne ainsi que les détails de sa mort, sauf qu'elle vécut dans la première moitié du 16ème siècle et se reposa dans le Seigneur à l'âge de 16 ans, ayant évidemment été un modèle de vertu chrétienne. Son père était Georges (Yuriy) Dubrovyts'kyy (ou « Dombrovyts'kyy » selon certaines sources). Comme le nom l'indique, il était un maître de la terre aux alentours de la ville de Dubrovytsia, qui fait aujourd'hui partie de l'Oblast de Rivne en Volhynie (Ukraine occidentale).

Il existe un autre surnom utilisé par la famille Dubrovyts'kyy, soit Ol'shans'kyy, qui est aussi parfois traduit par « Hol'shans'kyy », une famille princière fondée par un homme du nom de « Hol'sha ». C'est généralement sous ce nom que la Sainte Princesse est connue à titre de Sainte Julienne Ol'shanska. L'une des erreurs communes, lorsque ce nom est traduit en anglais, est d'écrire « of Ol'shansk », donnant l'impression que ce surnom dérive d'un emplacement géographique plutôt que de celui d'une famille noble. On doit également éviter de

Cathedral of the Lavra.

Sometime at the beginning of the 17th century, when Fr. Yelysey Pletenets'kyi was Archimandrite of the Lavra, a grave was being dug for another young girl, and Juliana's casket was found. On it was a silver plaque with the inscription: "Juliana, Princess Ol'shans'ka, daughter of Prince George Ol'shans'kyi, who reposed a virgin, 16 years after her birth". When the casket was opened Juliana appeared to be asleep. Everything was as it had been at her funeral many years before. The casket was immediately brought into the Church with no special ceremonies.

When St. Peter Mohyla was Archimandrite of the Lavra some years after this translation of the Relics of St. Juliana, she visited him in a dream asking why her Relics were being neglected. The Archimandrite responded by having a Reliquary made for her, upon which he placed a new inscription: "By the will of the Creator of heaven and earth Juliana lives forever, a patroness and great intercessor in Heaven. Here are the bones... healing for all suffering... You adorn Paradise, Juliana, like a beautiful flower...".

After a fire destroyed a portion of her Relics in 1718, the remainder were placed in a Reliquary in the Near Caves of St. Anthony in the Lavra. A portion is also kept in the St. Nicholas Cathedral in Dubrovytsia in the Rivne oblast in Volyn, where St. Juliana lived. (We reproduce here an Icon in which St. Juliana is the second person from the left).

She is also particularly remembered on July 6/19 on the day of the uncovering of her Relics as well as on the Synaxis of the Seven Saints of Volyn' October 10/23. May this eternally youthful Saint inspire us to follow her on the path of holiness through dedication to our Saviour, Who entered time and space as a Man to bring us to His Kingdom, where time is transcended by eternity. Amen.

confondre Sainte Julienne avec une autre Julienne Olshanska puisque cette dernière vécut à une époque antérieure (1375-1448). En effet, celle-ci était la fille d'un certain Ivan Olshanski et devint la troisième épouse de Vytautas, un roi lituanien.

Georges Dubrovyts'kyi, le père de sainte Julienne, fut un bienfaiteur du Monastère des grottes de Kiev (Laure) et se distingua dans la lutte contre les envahisseurs tatars. Lorsque Juliana, sa fille, décéda à l'âge de 16 ans, son corps fut enterré dans le Cimetière près de la Cathédrale de la Dormition de la Laure.

Vers le début du 17ième siècle (à l'époque où le Père Yelysey Pletenets'kyi occupait le poste d'Archimandrite de la Laure), au moment de creuser une fosse pour une jeune fille, le cercueil de Julienne fut découvert. Sur la plaque en argent figurait l'inscription suivante : « Julienne, princesse Ol'shans'ka, fille du prince Georges Ol'shans'kyi, y reposant en tant que vierge, 16 ans après sa naissance ». Lorsque l'on ouvrit le cercueil, Julienne apparut telle une personne sommeillant. Tout apparaissait tel qu'il était lors de son enterrement plusieurs années auparavant. Le cercueil fut immédiatement installé dans l'Église mais sans cérémonies spéciales.

Quelques années après le transfert des Reliques de Sainte Julienne, Saint Pierre Mohyla, alors Archimandrite de la Laure, reçut dans un rêve la visite de la Sainte qui lui demanda pourquoi ses Reliques avaient été négligés. L'Archimandrite réagit à ce rêve en faisant mettre en place un Reliquaire au nom de la Sainte sur lequel il plaça une nouvelle inscription : « Par la volonté du Créateur des cieux et de la terre, Julienne, Patronne et grand Intercesseur dans les cieux, vit éternellement. Voici les os... guérissant toute souffrance... ornant le Paradis, Julienne, telle une fleur magnifique... »

À la suite d'un incendie qui détruisit une partie de ses Reliques en 1718, les restes furent placés dans un Reliquaire près des Grottes de Saint-Antoine dans la Laure. Une

partie est également conservée à la Cathédrale Saint-Nicolas à Dubrovytsia dans l'Oblast de Rivne en Volhynie où vécut Sainte Julienne. (Nous reproduisons ici une Icône ; Sainte Julienne est la deuxième personne à partir de la gauche).

Elle est aussi notamment rappelée le 6 juillet (le 19 selon le calendrier julien), jour de la découverte de ses Reliques, ainsi que le jour de la Synaxe des Sept Saints de Volhynie, soit le 10 octobre (le 23 selon le calendrier julien). Que cette Sainte éternellement jeune puisse nous inciter à la suivre sur le chemin de la sainteté par dévouement envers notre Sauveur Qui, entré dans le temps et l'espace comme un Homme, s'est chargé de nous amener au sein de Son Royaume, là où le temps est transcendé par l'éternité. Amen. (Traduit par Luc Lalongé)

October 23, 2012